

**Παραμύθι για την κα Πανδημία
και την κορονοϊούλα της.**

Μια φορά και ένα καιρό

- ήταν δυο αδέρφια, η Αριάδνη

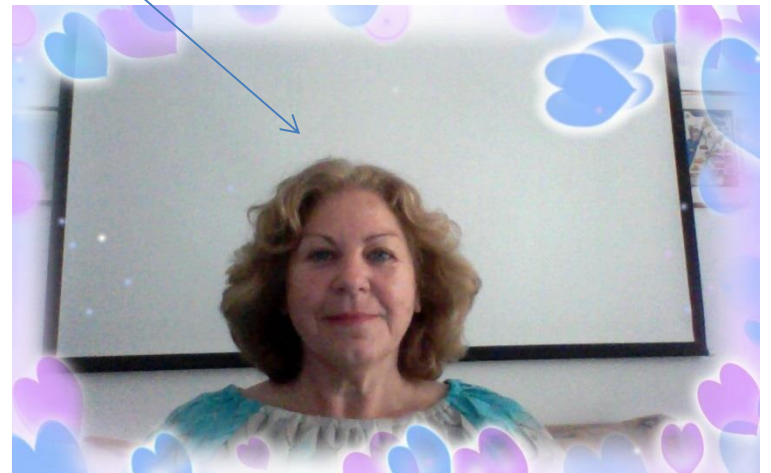

και ο Τηλέμαχος.

Η μαμά τους, η Μαρία Καρρά, τα ονόμασε έτσι γιατί τα έφτιαξε όταν υπήρχε κακοκαιρία με χιόνια και πολύ κρύο!

Τότε κλείνανε τα σχολεία απ' το χιόνι και εκείνη καθόταν στο σπίτι της και τα έραβε.

- Πέρασε ο καιρός και τα δυο αδερφάκια πήγαν στο σχολείο.

Ο Τηλέμαχος, ο μικρότερος, πήγε στο
νηπιαγωγείο και η Αριάδνη στη Α΄ Δημοτικού.
Εκεί που όλα ήταν μια χαρά και περιμένανε την
άνοιξη, να απολαύσουν τον
να τρέχουν στους δρόμους,
να κάνουν
να μυρίζουν τα
και να ακούνε τα

ΌΛΑ ΑΛΛΑΞΑΝ!

Τους επισκέφθηκαν ακάλεστες
η κυρία **Πανδημία**

με την κόρη της, την **Κορονοϊούλα**.

Κανείς δεν τις ήθελε στο σπίτι του...
Για να τις αποφύγουν οι άνθρωποι:
κλείσανε τα σχολεία,
οι γονείς με τα παιδιά μείνανε στο σπίτι,
όλοι στεναχωρήθηκαν,
ανησύχησαν για τους παππούδες τους.

Άλλαξε όλη η ζωή τους.

Η

ήταν πολύ κοινωνική και ήθελε να είναι με κόσμο. Όπου υπήρχε πολύς κόσμος μαζί (συνωστισμός) νασου και αυτή παρούσα.

Αλλά αυτό δημιουργούσε προβλήματα σε όσους έκανε παρέα. Γιατί μέσα σε 14 μέρες, έτρεχε η μύτη τους, είχανε πυρετό, ρίγη, πόνο στο σώμα και στην κοιλιά, βήχα, δύσπνοια, γενικά δεν μπορούσαν να μυρίσουν τα λουλούδια, ούτε καταλάβαιναν τι έτρωγαν.

Μερικοί πολύ ευαίσθητοι πηγαίνουν
στο

για μέρες ή δεν γύριζαν ποτέ στο σπίτι τους....

Για αρκετό καιρό, τα αδερφάκια ήταν μέσα στο σπίτι τους. Μακριά από τους φίλους τους και ο μόνος περίπατος ήταν στο μπαλκόνι του σπιτιού τους. Η

Κλειστή παιδική
χαρά

είχε πια μια κόκκινη λωρίδα και δεν μπορούσαν να τη χρησιμοποιήσουν.

Δεν μπορούσαν να δουν ούτε την αγαπημένη τους γιαγιά Νίνα, γιατί και αυτή έπρεπε να προσέχει την υγεία της.

Την αγαπημένη τους

την βλέπανε μέσα από την οθόνη του υπολογιστή και το ίδιο τους συμμαθητές τους. Αλλά και αυτό, μόνο όσοι ήταν τυχεροί και είχαν υπολογιστή, τάμπλετ ή κινητό.

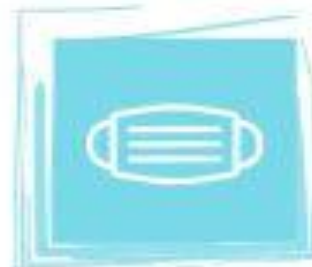
Κάποια στιγμή η κυρία **Πανδημία**

ένιωσε αδιαθεσία και άρχισε να χάνει τις δυνάμεις της.

Γι αυτό πήγε και αυτή στο νοσοκομείο.

Με χαρά ανακοινώθηκε πως ναι,
ΞΑΝΑΝΟΙΓΟΥΝ τα σχολεία!
Όχι όμως όπως ήταν πριν...

ΜΕΝΟΥΜΕ
ΑΣΦΑΛΕΙΣ

Τα παιδιά πηγαίνουν κάποιες μέρες στο σχολείο

Μπορεί να μην είναι με τους αγαπημένους τους φίλους.

Και σίγουρα δεν κάθονται με τους φίλους τους, αλλά ένας - ένας σε απόσταση 1,5 μέτρο.

Φαγητό φέρνουν απ το σπίτι και πλένουν τα χεράκια τους σχολαστικά πριν και μετά το φαγητό τους ή τα καθαρίζουν με αντισηπτικό διάλυμα ή μαντηλάκια.

Δεν πίνουν νερό απ τις βρύσες, έχουν πλέον μπουκαλάκι.

Τα μολύβια, τα τετράδια και όλα τα πράγματά τους
δεν μπορούν να τα δίνουν σε φίλους τους, ούτε να
παίρνουν από αυτούς.

Το αγαπημένο τους μάθημα
των

γίνεται πια στην τάξη τους, γιατί όπως δεν
πρέπει να πιάνουν τα μολύβια των άλλων
παιδιών

το ίδιο ισχύει για τα πληκτρολόγια, τα
ποντίκια και τις οθόνες.

Όταν βήχουν βάζουν τον αγκώνα τους ή έχουν χαρτομάντιλο που το ρίχνουν στα καλάθια των σκουπιδιών αμέσως.

Στο διάλειμμα δεν βγαίνουν όλοι μαζί,
δεν παίζουν μπάλα (ποδόσφαιρο, βόλει) και
πρέπει να κρατούν αποστάσεις μεταξύ
τους.

Όταν δεν αισθάνονται καλά, το λένε αμέσως
στο δάσκαλο ή τη δασκάλα τους για να
φύγουν απ το σχολείο.

Έτσι λοιπόν είναι τα πράγματα για μεγάλο
διάστημα, μέχρι να φύγει τελείως
η κυρία **Πανδημία**

και να πάρει μαζί και την κορονοκορούλα της .

Κουράγιο,
καλή συνέχεια με υγεία

Μαρία Καρρά

*Η γιαγιά Νίνα είναι η κυρία που μου
έμαθε να φτιάχνω πάνινες κούκλες.*